

Kjendskab til alle enkelte Forhold i de store Kredse, og da hverken Communalbestyrelser eller Naboer og Andre, som have Indsigten, ere kraftigt opfordrede til at sørge for, at Indtægter, der kunne stjules, tilbørligt fremdrages.

Men kan en varig Beskatning ikke bygges paa et slikt Grundlag, er det af forskjellige Hensyn onskeligt snarest muligt at komme ind paa en Vej, som kan føre til Maalet. Saavel hele Statens finantsielle Stilling som de betydelige Mangler, der hefte ved flere af vore andre Skattelove og gjordisjes Omordning nødvendig i en nær Fremtid, kræver, at en Indtægtskilde skaffes tilveie, som ikke alene er skikket til at skaffe forbigaaende Indtægt for Statskassen, men som baade kan bruges til i en længere Aarrække at dække Finantslovens Underfund og kan, om nødvendigt, være egnet til med Lethed og uden utilbørligt Tryk for enkelte Classer af Befolkningen at udvides saaledes, at den under overordentlige Forhold bringes til at flyde endog temmelig rigeligt.

Det saaledes berørte Forhold mene vi at kunne naaes, men ogsaa ene at kunne naaes ved at gennemføre en Ordning, hvorved den kommunale Beskatning sammenfaldtes med Statsbeskatningen. Udarbejdelsen af en Lov, som tilfredsstillende kan løse denne Opgave, fordrer imidlertid Forarbejder, hvilke kun Regjeringen kan skaffe tilstede, men som en Antydning af de Principer, der synes at burde lægges til Grund for Loven, skal man dog ikke undlade at fremsætte nedenstaaende Hovedpunkter:

1. Til Stat og Commune opkræves en Formues-, Indtægts- og Leilighedsstat efter følgende Grundsaetninger.

2. Hartfornsbefatningen til Kommunen affluttes, idet der paalægges Hartfornet en fast Afgift, beregnet efter Gjennemsnittet af, hvad der er svaret i de 3—5 sidste Aar, dog saaledes, at det udkomne Beløb afrundes opad til fulde 32 $\frac{1}{2}$ pr. Rd. Hartforn.

3. Statskatten og den fornødne Meerindtægt for Kommunen tilveiebringes ved Eigning paa samtlige skattepligtige Personer efter deres Formue, Indtægt og Leilighed.

Communalbestyrelsen (Eigningscommissiionerne) forfatter Mandtalslister og ansætter Beløbene.

4. Enhvers Formue og Indtægt anslaaes, den første i fulde Hundreder, den sidste i fulde Fjerdedeels-Hundreder af Rigsdaler.

5. Hvad en Skattepligtig eier i Huusgeraad og Klædningsstykker til eget og Families Brug, medregnes ikke til Beskatningsformuen, men forøvrigt beskattes al Formue.

6. Til Indtægten regnes saavel Indtægt af Formue som Indtægt af personlig Virksomhed, men af Indtægten er fritaget for Beskatning paa Landet de første 250 Rd. (200 Rd.), i Kjøbstæderne de første 300 Rd. (250 Rd.) og i Kjøbenhavn de første 400 Rd. (350 Rd.).

7. Formue og Indtægt beskattes saaledes i Forhold til hinanden, at der af Formuen svares $\frac{1}{2}$ pro mille, naar der af Skatteindtægten svares 1 pro cent.

8. Til Skat ansættes foruden de Personer, som have Bopæl i Kommunen, tillige enhver Anden, som eier fast Eiendom eller driver Næring i Kommunen eller beklæder en Stilling, der udelukkende vedkommer Kommunen, men ved Ansættelsen af Personer, der ikke boe i Kommunen, tages ifkun Hensyn til den Deel af deres Formue, som er anbragt i Eiendomme eller Næringer i Kommunen, og til den Indtægt, som indvindes heraf eller af den kommunale Bestilling. Deres skattefrie Indtægt fordeles af Opholdscommunen forholdsmaessig efter den Paagjældendes Indtægt i de Communer, hvor han ansættes i Skat.

9. Efter Leiligheden kan Communalbestyrelsen nedsætte eller forhøie Enhvers sammenlagte Formues- og Indtægtsstat med indtil en Fjerdedeel. Nedsættelsernes samlede Sum maa dog ikke overstige en Sertendedeel af samtlige Skattehvers Skattebeløb efter Formue og Indtægt.

10. For hvert Amt oprettes en Skattecommissiion, som paakjender Klager fra de enkelte Skattehvers over egen og Andres Skatteansættelse og desuden undersøger Eigningernes Holdbarhed i det Hele taget. Fin-